

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Tizenöt millió gyűlt össze a
Huszár-akcióra*

Forrás:

Nemzeti Újság

Pap.
(Hely)

1922. II. 12
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

361.73

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23

▲ Székesfővárosi házi nyomda 1922

Tizenöt millió gyűlt össze a Huszár-akcióra

Még 60.000 koronára van szüksége, hogy a vak katonákat megsegíthesse — Huszár Károly második segítő-akciója a nyomorgó középiskolai tanulókért

A „Láthatatlan vendég”-akció eddigi páratlan sikerének teljes betetőzéséhez mindössze 60.000 korona hiányzik, hogy egyült legyen a kerek 15 millió korona. Ez a horribilis összeg eddig példátlanul áll a magyarországi gyűjtések történetében. Huszár Károly hallatlan agilitása kellett ahhoz, hogy ilyen hatalmas összeget sikerült elővarázsolni a sulyos terhek alatt görnyedő magyar társadalomból. Még csak 60.000 koronára volna szüksége az akciónak, hogy a tegnap nála jelentkezett hatvan nyomorgó vak katonának is tudjon juttatni fejenként 1000—1000 koronát. Huszár Károly reméli, hogy lesznek még jószívű emberek, akiknek jóvoltából rövidesen teljes lesz a 15 millió.

A vállalatok osztóndijai mentsek meg a nyomorgó diákokat!

Zakariás János dr. már több alkalommal kifejtette, miként lehetne a bankokat és nagyvállalatokat a nyomorsegítés javára rendszeres adakozásra bírni. Zakariás dr. érdekes és figyelemreméltó beszédeit most könyvalakban kiadta és Huszár Károlyt kérte meg, hogy írjon hozzá előszót.

Amit Huszár Károly ebben az előszóban elmond, azt érdemes szélesebb körben is propagálni és különösen meg kell szívlelni azoknak,

akiknek alkalmuk is, módjuk is van ahhoz, hogy Huszár Károly szavait és terveit meg is valósíthassák. Előszavában a nyomorral küzdő középiskolai tanulók megsegítésének módozatairól Huszár ezeket proponálja:

— Megmondhatom, hogy volna még megmenthető 2000—3000 legértelmesebb magyar tanuló. Minden uradalomnak, minden banknak, minden gyári és kereskedelmi vállalatnak, minden export-import üzletnek ki kellene mondania, hogy minden millió korona jövedelem után 1 vagy 2 háromezer koronás osztóndíjat ad a „legjobb magyar tehetségek megmentése” céljára. Minden esetben a tantestületre kell bízni a fiúk és lányok kiválasztását és utasítani kell őket arra, hogy csak a valóban érdemes és sulyos eseeiket terjesszék föl.

— Ahogy én ismerem a magyar közgazdasági élet minden tényezőjének áldozatkésztségét, tudom, hogy amit itt kifejtettem, az nem ábrándos terv és nem utópia, hanem valóság abban a pillanatban, amikor a most megtartandó közgyűléseken mindenütt föláll valaki és a konkrét indítványt megteszi... Aki a „magyar tehetségek megmentése” mozgalmához csatlakozni akar, forduljon levélileg hozzám. Megjegyezni kívánom, hogy egyéni kérényeket senkitől el nem fogadok és minden esetben csak az egész tanári kar egységes határozata alapján kívánom az osztóndíjakat folyósítani.